

Презъ войнитѣ изгубихъ два сина
и не бѣхъ ги, кое, прежалѣхъ —
ей изпратихъ и баба ви Кина
та останахме двама съ Михиль.

Нали майка му скоро повтори
а сирачето наша си кръвъ —
да си никне на бащина корень —
не го пустнахъ на людска софра.

Що можахъ съ опълченската пенсия
изкласихъ го до шестия класъ
и завърши съ добро поведение
помагачъ по машинната часть.

Кога после постъпи въвъ Габрово
въ една фабрика за машинистъ,
току чухъ: билъ уволненъ отъ работа
като стачникъ, като комунистъ...